

[Finansministeren.]

skal være 3 år. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er en forholdsvis kort frist. Jeg tror, man i Amerika regner med en hurtigere pengecirkulation her i landet, end tilfældet er. Jeg kan i og for sig dele de betragtninger, der blev fremsat af det ærede medlem hr. H. K. Sørensen, at det let kan blive således, at der er for mange, der søger deres små interesser varetaget. Men man må jo gøre sig klart, at dette program er et kompromis mellem forskellige synspunkter, danske og amerikanske, og det, vi har bestræbt os for, er at afpasse formuleringen så godt efter danske forhold, som det under disse omstændigheder har været muligt. Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 673).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje landsting at forelægge forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954, således som det er vedtaget ved tredje behandling i det høje folketing.

Siden finanslovsforslaget i efteråret blev fremlagt for folketinget, således som det jo altid sker i henhold til grundloven, er det på sædvanlig vis undergået en lang række ændringer. Det gør det jo altid under den lange behandling i folketingets finansudvalg.

I den skikkelse, finanslovsforslaget nu har ved forelæggelsen for dette høje ting, viser det på driftsbudgettet indtægter på 2779,2 mill. kr. og udgifter på 2778,8 mill. kr., altså en merindtægt på 0,4 mill. kr. Det vil jo i virkeligheden sige, at det praktisk talt viser balance.

Der er imidlertid grund til at understrege, at således som vore forhold er i dag, giver

finanslovens formelle driftsbudget ingenlunde noget fuldstændigt billede af de offentlige finanser. Vi har jo altid på kapitalbudgettet på § 26 opført både statens udlånsvirksomhed, afdrag på statsgælden og optagelse af nye statslån, altså de egentlige lånetransaktioner, men også tillige den offentlige anlægsvirksomhed. Der er imidlertid grund til i mange henseender at side stille anlægsvirksomheden med de egentlige driftsudgifter, idet der jo nemlig i begge tilfælde gives penge ud. Der skabes indtægter for forskellige mennesker. Lige så vel som der skabes indtægter for f. eks. tjenestemændene, når man betaler tjenestemandslønningerne over driftsbudgettet, således skabes der også indtægter for adskillige mennesker her i landet, når man over anlægsbudgettet udbetaler lønninger og betaler for materialer til militære eller civile anlæg. Der er derfor meget, der taler for, når man vil undersøge statsfinansernes samlede indflydelse på landets økonomi, da i visse henseender at indregne anlægsudgifterne i de samlede udgifter sammen med de udgifter, vi formelt plejer at regne som driftsudgifter. Der er så meget mere grund til det i disse år, som de offentlige anlægsgudgifter, ikke mindst til forsvaret, jo er meget betydelige.

Men dertil kommer, at udover statsbudgettet i egentlig forstand administrerer regering og rigsdag i virkeligheden den fælleskommunale udligningsfond, hvis midler ganske vist går til forskellige kommunale formål, men det sker jo i henhold til en lovgivning, som er vedtaget herinde, og de skatter, der opkræves til den fælleskommunale udligningsfond, er jo også vedtaget af rigsdagen på samme måde som statskatterne. Det er derfor i virkeligheden sådan, at den fælleskommunale udligningsfond også hører til de offentlige finanser, der administreres af regering og rigsdag. Det samme gælder vejfondene, til hvilke man fordeler en stor del af provenuet af motorafgifterne.

Hvis vi regner alle disse statsdirigerede finansområder under eet, får vi et mere fuldstændigt billede af de offentlige finanser, og der sidder i øjeblikket et udvalg, der netop har til formål at foretage en modernisering af statens regnskab og budget. Det er tanken her at komme ind på en budgetform, der noget mere fuldstændigt giver det rigtige billede af statens virkelige finan-